

רגעים

שבוע הלשון העברית

השקפה היפה, השרידה היחידה, —
 כך זרות בין הגו בחלום.

ביראתם את שניך כראות אנדה,
 בלשנים שן על תג כלשש יהלם.

ועכשו בתוצות אפגושך בקידה,
 ובשוק אחריו אלך.

גם עכשו את שרידה, אבל לא יודעה...
 כי זרות מחריעות את קולך.

על הזימן עם מאפו טילת חזנית,
 ומשדות השומרון לו נשאת דגניות.

לא נטפה אם נאמר שהיית ציונית.
 עוד לפני

הסתדרות נשים ציוניות.

הלא את וספריו אשר בארון,
 חרשתם ראשונה את שדכות ישראל.

בזכותך את חלב הפרות בשרן
 שותים עכשו

רבי
 ורב

ויצל.

והלא בזכותך, זכות כל תג וכל הגה,
 יכלו כמסיים להצמיח עיר.

והלא בזכותך אחוזים בהגה
 על פבישי חוצותיה

נהגי, המעביר."

בך עכקי, בלגנים וחולמי חלום
 וחלושים

מנולם העשיה.

אך הנה, לילא את לא הייתה פה פ' וס'
 גם

התאחדת בעלי העשה."

בחסדך, הנמ' הנשקף אל ימי
 מקבל פני עולה ופלים.

בתכדך כהלך בנוסר הלאפי
 הפקיד העברי

הדובר אנגלית.

בנסדך, בתכדך לשון הקדש,
 ובזכות הזונך הראשון.

מסילים בערריה של ארץ הקדש,
 יהודים

הדוברים בשבעים לשון.

ונשכיל להרבות לך יקר וזרה,
 פיאות לאהות תאם.

מקדיש לך העם היושב ביהודה,
 שבוע שלום...

שבוע שלום!

שבוע עברי' הוא יפה וחשוב,
 אך אל נתאר בו ואל נתהלל.

היתאר, למשל, כי יקדיש הישוב
 שבוע למען...

ארץ ישראל?